

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกึ่งก้ามกรามในเขตชลประทาน อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี" ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน ในเขตตำบลบ้านกร่าง วังน้ำขับ วังยาง ศรีประจันต์ อำเภอศรีประจันต์ จ.สุพรรณบุรี โดยจะเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้นของตัวแปร

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษาและการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ถึงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกึ่งก้ามกราม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะเบื้องต้นของตัวแปรอิสระ

จากการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งสามารถจำแนกลักษณะออกได้ดังต่อไปนี้ (ดูตารางที่ 8 ถึงตารางที่ 46 ภาคผนวก ก.)

ก. ปัจจัยด้านสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 72.0

2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุระหว่าง 41 - 56 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมามีอายุระหว่าง 25 - 40 ปี และ 57 - 72 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.5 และ 22.5 ตามลำดับ

3. ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุจะจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 85.0 นอกจากนั้น มีผู้จบการศึกษาระดับอื่นเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

4. อาชีพหลัก ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพหลัก คือ อาชีพที่ทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 98.5 ส่วนอาชีพอื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อย

5. อาชีพรอง ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพรอง คือ การทำไร่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาคือ การเลี้ยงสัตว์ และรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 19.0 และ 15.5 ตามลำดับ

6. ฐานะทางเศรษฐกิจ จากการสังเกตสิ่งของเครื่องใช้ภายในบ้านของผู้ตอบแบบสอบถาม และจากการสอบถามถึงสิ่งของภายในบ้าน ผลปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาจะมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำและสูง คิดเป็นร้อยละ 33.5 และ 30.0 ตามลำดับ

ข. ปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสาร

การวิเคราะห์ปัจจัยนี้พิจารณาจากการเปิดรับสื่อมวลชน การร่วมประชุมกลุ่ม การพบปะพูดคุยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง การเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้คือ

1. การเปิดรับสื่อมวลชน พิจารณาจากความบ่อยครั้ง และระยะเวลาในการฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ และการอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้คือ

ก. การฟังวิทยุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 93.0 มีวิทยุที่บ้าน และส่วนมากจะฟังวิทยุบ่อยมาก คิดเป็นร้อยละ 40.5 ฟังวิทยุนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 39.0 และผู้ที่ไม่เคยฟังวิทยุ มีเพียงร้อยละ 11.5 สำหรับระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ในการฟังวิทยุแต่ละครั้งจะใช้ระยะเวลา 31 - 60 นาที รองลงมาร้อยละ 34.0 จะใช้เวลาน้อยกว่า 30 นาที และร้อยละ 12.5 จะใช้เวลา 1 - 3 ชั่วโมง สำหรับการรับฟังรายการให้ความรู้ทางการเกษตรจากวิทยุ นั้น ส่วนใหญ่เป็นจำนวนถึงร้อยละ 73.5 เคยฟังรายการให้ความรู้ทางการเกษตรจากวิทยุ แต่ปรากฏว่าส่วนมากเป็นจำนวนถึงร้อยละ 42.0 จำไม่ได้ว่ารับฟังจากสถานีวิทยุอะไร และผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 41.5 เคยรับฟังเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามจากวิทยุ

ข. การดูโทรทัศน์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก ร้อยละ 61.5 มีโทรทัศน์ที่บ้าน ส่วนใหญ่จะดูโทรทัศน์บ่อยมาก คิดเป็นร้อยละ 35.5 ดูโทรทัศน์นาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.5 ส่วนผู้ที่ไม่เคยดูโทรทัศน์มีเพียงร้อยละ 23.0 สำหรับระยะเวลาในการดูโทรทัศน์แต่ละครั้งนั้น ส่วนใหญ่ร้อยละ 34.5 ใช้ระยะเวลา 31 - 60 นาที รองลงมา ร้อยละ 22.0 ใช้เวลา 1 - 2 ชั่วโมง และร้อยละ 14.5 จะใช้เวลาน้อยกว่า 30 นาที สำหรับการดูรายการให้ความรู้ทางการเกษตรนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นจำนวนถึง ร้อยละ 66.5 เคยดูรายการให้ความรู้ทางการเกษตร โดยระบุถึงร้อยละ 63.5 ว่าดูจาก สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 สี นอกจากนั้นผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 47.5 เคยดูเรื่อง เกี่ยวกับการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามจากโทรทัศน์

ค. การอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากไม่เคยอ่าน หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 42.5 อ่านหนังสือพิมพ์นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 36.5 และผู้ที่ อ่านหนังสือพิมพ์บ่อยมากมีเพียงร้อยละ 12.0 เท่านั้น สำหรับระยะเวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์ แต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ร้อยละ 36.5 ใช้เวลาในการอ่านน้อยกว่า 30 นาที รองลงมา ร้อยละ 18.5 ใช้เวลา 31 - 60 นาที และร้อยละ 2.5 ใช้เวลา 1 - 3 ชั่วโมง สำหรับการอ่าน หนังสือเกี่ยวกับการเกษตรนั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 34.5 เคยอ่านเรื่องเกี่ยวกับการเกษตรจากหนังสือพิมพ์ และร้อยละ 13.5 เคยอ่านพบเรื่องการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้ง ก้ามกรามจากหนังสือพิมพ์

2. การรวมประชุมกลุ่ม ทิศารณาจากการมีส่วนร่วมในการเข้าประชุม เผยแพร่การส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม ซึ่งปรากฏผลว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น จำนวนร้อยละ 53.0 เคยเข้าร่วมประชุมกลุ่มเผยแพร่การส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

3. การพบปะพูดคุยหรือปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับผู้นำการเปลี่ยนแปลง ทิศารณาจากความบ่อยครั้งในการพบปะพูดคุยหรือปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับเจ้าหน้าที่ราชการใน รอบ 6 เดือนที่ผ่านมา ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มักจะพบปะพูดคุยกับผู้นำการ เปลี่ยนแปลงนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.5 รองลงมาจะพบบ่อยครั้ง และไม่เคยพบมาเลย คิดเป็นร้อยละ 17.5 และ 49.0 ตามลำดับ และเมื่อเกษตรกรต้องการรู้หรือมีปัญหาด้าน การเกษตรหรือต้องการรู้ ผลปรากฏว่า เกษตรกรจะปรึกษาเกษตรกรอำเภอเป็นอันดับแรก รองลงมาจะปรึกษาเจ้าหน้าที่ ธกส. และเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

4. การเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม พิจารณาจากความบ่อยครั้งในการเข้าร่วมกิจกรรมในหมู่บ้าน ปรากฏว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เข้าร่วมกิจกรรมในหมู่บ้านทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.5 ไปบ้างไม่ไปบ้าง คิดเป็นร้อยละ 39.0 ส่วนผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของหมู่บ้านเลย มีเพียงร้อยละ 13.5

ค. ปัจจัยด้านความทันสมัย พิจารณาจากการใช้เกณฑ์วัดความทันสมัยของอเล็กซ์ อินเทล เลซ ซึ่งเสนอแนวการทดสอบความทันสมัยอย่างสั้นไว้ในหนังสือ "BECOMING MODERN" ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 40.5 มีความทันสมัยในระดับสูง รองลงมาร้อยละ 21.5 และ 38.0 มีความทันสมัยในระดับกลางและต่ำ

ง. การเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม จากผลการวิจัยพบว่า จากเกษตรกรซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง 200 คน เกษตรกรจำนวน 25 คน สมัครเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม สำหรับเกษตรกรที่เคยคิดจะสมัครเข้าเป็นสมาชิกโครงการดังกล่าว มีเป็นจำนวนถึง 77 คน และผู้ที่ไม่คิดจะสมัครเป็นสมาชิกโครงการ จำนวน 98 คน สำหรับสาเหตุที่ทำให้เกษตรกรยังไม่สมัครเข้าเป็นสมาชิกในโครงการดังกล่าว อันดับแรก คือ การที่น้ำเข้าถึงแปลงนาไม่สะดวก อันดับสองคือ ยังไม่มีความรู้ความชำนาญในการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม และอันดับสาม คือ เกษตรกรอยากจะเลี้ยงกุ้งก้ามกราม แต่ยังไม่แน่ใจ รอคูให้คนอื่นทำไปก่อน ถ้าดีแล้วจะเลี้ยง

จ. ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

สำหรับความคิดเห็นของเกษตรกรต่อโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามนั้น ปรากฏว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.5 มีความคิดเห็นว่า การเลี้ยงกุ้งก้ามกรามนั้น จะมีรายได้ดี ทำให้ครอบครัวร่ำรวยได้ รองลงมาร้อยละ 29.5 มีความคิดเห็นว่า การเลี้ยงกุ้งก้ามกรามจะต้องมีการลงทุนสูง และร้อยละ 11.0 มีความคิดว่า การเลี้ยงกุ้งก้ามกรามเป็นงานสบายกว่าทำนา งานไม่หนัก โดยที่เกษตรกรได้แนวความคิดดังกล่าวนี้ จากผลการวิจัยปรากฏว่า เกษตรกรเป็นจำนวนถึงร้อยละ 40.0 ได้แนวความคิดดังกล่าวมาจากเจ้าหน้าที่ ธกส. รองลงมา ได้แนวความคิดมาจากเพื่อนบ้าน และการดูโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 22.5 และ 7.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา

ก. ปัจจัยด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจ กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม ซึ่งปรากฏผลดังต่อไปนี้คือ

ตารางที่ 1 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

ปัจจัยด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม	การเข้าเป็นสมาชิกโครงการ	ที่ระดับนัยสำคัญ
เพศ	0.2336	0.000*
อายุ	- 0.0550	0.220
ระดับการศึกษา	0.1657	0.010**
ฐานะทางเศรษฐกิจ	0.1097	0.061

$P < 0.01^*, 0.05^{**}$

ตารางที่ 2 แสดงค่าไคสแควร์ระหว่างปัจจัยด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมกับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

ปัจจัยด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม	การเข้าเป็นสมาชิกโครงการ	ที่ระดับนัยสำคัญ
เพศ	11.59114	0.0030*
อายุ	2.85748	0.5820
ระดับการศึกษา	9.37204	0.0524
ฐานะทางเศรษฐกิจ	6.92796	0.1397

$P < 0.01^*, 0.05^{**}$

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม โคคาโคสแควร์ = 11.59114 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โคคาสหสัมพันธ์ = 0.2336 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 แสดงว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มว่าเกษตรกรที่เป็นเพศชายจะเป็นผู้ที่มีการยอมรับต่อการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามสูง (ตารางที่ 1, 2)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม โคคาโคสแควร์ = 2.85748 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อหาสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โคคาสหสัมพันธ์ = -0.0550 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มว่าการที่เกษตรกรจะมีอายุมากหรือน้อยนั้น ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับการเกษตรกรรมแผนใหม่ (ดูตารางที่ 1, 2)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม โคคาโคสแควร์ = 9.37204 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อหาสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โคคาสหสัมพันธ์ = 0.1657 ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มว่าเกษตรกรที่มีระดับการศึกษาสูง จะเป็นผู้ที่มีการยอมรับต่อการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามสูง (ตารางที่ 1, 2)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจกับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม โคคาโคสแควร์ = 6.92796 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อหาสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โคคาสหสัมพันธ์ = 0.1097 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ฐานะทางเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ

เกษตรกรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงหรือต่ำ สมัครเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามในสัดส่วนที่แตกต่างกัน หรือเกษตรกรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีแนวโน้มที่จะยอมรับการเข้าเป็นสมาชิกมากกว่าเกษตรกรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (ดูตารางที่ 1, 2)

ซ. ปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสาร เป็นการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การเปิดรับสื่อมวลชน การประชุมกลุ่ม การพบปะพูดคุยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง การเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม ซึ่งปรากฏผลดังต่อไปนี้ คือ

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสารกับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

ปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสาร	การเข้าเป็นสมาชิกโครงการ	ที่ระดับนัยสำคัญ
การเปิดรับสื่อมวลชนด้านวิทยุ	0.1420	0.022**
การเปิดรับสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์	0.1563	0.014**
การเปิดรับสื่อมวลชนด้านโทรทัศน์	0.0551	0.219
การประชุมกลุ่ม	0.1687	0.008*
การพบปะพูดคุยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง	0.2490	0.000*
การเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	0.0801	0.130

P < 0.01*, 0.05**

ตารางที่ 4 แสดงค่าไคสแควร์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรมการสื่อสารกับการเข้าเป็นสมาชิก
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

ปัจจัยด้านพฤติกรรมการสื่อสาร	การเข้าเป็นสมาชิก โครงการ	ที่ระดับนัยสำคัญ
การเปิดรับสื่อมวลชนด้านวิทยุ	9.05655	0.0597
การเปิดรับสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์	6.56307	0.1609
การเปิดรับสื่อมวลชนด้านโทรทัศน์	0.73621	0.9468
การประชุมกลุ่ม	14.40823	0.0007*
การพบปะพูดคุยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง	26.53767	0.0000*
การเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม	10.03965	0.0398**

$P < 0.01^*, 0.05^{**}$

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนด้านวิทยุกับการเข้าเป็นสมาชิก
โครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม ไคสแควร์ = 9.05655 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ได้ค่าสหสัมพันธ์ = 0.1420
ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนด้านวิทยุ มีความสัมพันธ์กับการ
เข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มที่เกษตรกรที่มีการเปิดรับสื่อมวลชน
ด้านวิทยุสูง จะเป็นผู้ที่ยอมรับต่อการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม
สูง (ดูตารางที่ 3, 4)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์ กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงกามกราม โคคาโคสแควร์ = 6.56307 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โคคาสสัมพันธ์ = 0.1563 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงกามกราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มว่า เกษตรกรที่มีการเปิดรับสื่อมวลชนด้านหนังสือพิมพ์สูง จะมีการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงกามกรามสูง (ตารางที่ 3, 4)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนด้านโทรทัศน์ กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงกามกราม โคคาโคสแควร์ = 0.73621 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โคคาสสัมพันธ์ = 0.0551 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกัน แสดงว่า การเปิดรับสื่อมวลชนด้านโทรทัศน์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงกามกราม จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ เกษตรกรที่มีการเปิดรับสื่อมวลชนด้านโทรทัศน์มากหรือน้อย จะไม่มีผลกับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงกามกราม (ดูตารางที่ 3, 4)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการประชุมกลุ่มกับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงกามกราม โคคาโคสแควร์ = 14.40823 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โคคาสสัมพันธ์ = 0.1687 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า การประชุมกลุ่มมีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงกามกราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มว่า เกษตรกรที่เคยเข้าร่วมประชุมกลุ่มเผยแพร่การส่งเสริมการเลี้ยงกุงกามกราม จะมีการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงกามกรามมากขึ้น (ตารางที่ 3, 4)

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการพบปะพูดคุยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงก้ามกราม ใคค่าไคสแควร์ = 26.53767 ซึ่ง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ใคค่าสหสัมพันธ์ = 0.2490 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า การพบปะพูดคุยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงก้ามกราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มว่าเกษตรกรที่มีโอกาสพบปะพูดคุยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง จะมีการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงก้ามกรามสูง (ตารางที่ 3, 4)

6. ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงก้ามกราม ใคค่าไคสแควร์ = 10.03965 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ใคค่าสหสัมพันธ์ = 0.0801 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การเข้าร่วมกิจกรรมในสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงก้ามกราม จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มว่า การที่เกษตรกรมีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคมบ่อยครั้ง หรือไม่มีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคมนั้น ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุงก้ามกราม (ตารางที่ 3, 4)

ก. ปัจจัยด้านความทันสมัย

ตารางที่ 5 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยด้านความทันสมัยกับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

ปัจจัยด้านความทันสมัย	การเข้าเป็นสมาชิก โครงการ	ที่ระดับ นัยสำคัญ
ความทันสมัย	0.1735	0.007**

$$P < 0.05^{**}$$

ตารางที่ 6 แสดงค่าไคสแควร์ระหว่างปัจจัยด้านความทันสมัยกับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

ปัจจัยด้านความทันสมัย	การเข้าเป็นสมาชิก โครงการ	ที่ระดับ นัยสำคัญ
ความทันสมัย	5.48026	0.2415

$$P < 0.01^*, 0.05^{**}$$

ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยกับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม ไคค่าไคสแควร์ = 5.48026 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ไคค่าสหสัมพันธ์ = 0.1735 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าความทันสมัยมีความสัมพันธ์กับการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีแนวโน้มว่า เกษตรกรที่ทันสมัยจะยอมรับเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามสูง (ตารางที่ 5, 6)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ถึงลำดับและความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่รวมอธิบายต่อการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

ตารางที่ 7 แสดงสัมประสิทธิ์การถดถอย ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน และดัชนีการพยากรณ์

ตัวแปรอิสระ	b	B	S.E _b	R ²	R ² ที่เพิ่มขึ้น
การพบปะพูดคุยกับผู้นำ การเปลี่ยนแปลง	.17009	.18432	.06490	.24905	
เพศ	.28677	.18550	.10849	.30115	.0521
การประชุมกลุ่ม	.22384	.16095	.09375	.34117	.04002

b = คือสัมประสิทธิ์การถดถอย

B = สัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน

S.E_b = คือความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ของ
สัมประสิทธิ์การถดถอย

R² = ดัชนีการพยากรณ์

R² ที่เพิ่มขึ้น = คือดัชนีการพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น

จากการศึกษาถึงความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ต่อการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม โดยการใช่การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มหรือลดตัวแปรเป็นขั้น ๆ ปรากฏว่า ตัวแปรที่อธิบายการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกรามได้มากที่สุด คือ การพบปะพูดคุยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง รองลงมาคือ เพศ และการประชุมกลุ่ม และพบว่า ความแปรปรวนของตัวแปรตามที่อธิบายได้ โดยใช้ค่าการพบปะพูดคุยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นตัวพยากรณ์นั้น มีค่าร้อยละ 24 (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 7) และเมื่อเพิ่มตัวแปรเพศเข้าไป จะอธิบายความแปรปรวนของการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.21 รวมเป็นร้อยละ 30.115 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 34.117 เมื่อเพิ่มตัวแปรการประชุมกลุ่มเข้าไปอีกตัวแปรหนึ่ง

จึงอาจกล่าวได้ว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม คือ ตัวแปรการพบปะพูดคุยกับผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งก็คือส่วนหนึ่งของปัจจัยด้านพฤติกรรมการสื่อสารนั่นเอง จึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และจากการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า ตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจ การเปิดรับสื่อมวลชน การมีส่วนร่วมกิจกรรมในสังคม ความทันสมัย ไม่มีความสำคัญต่อการอธิบายการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม หรืออาจกล่าวได้ว่า ตัวแปรดังกล่าว ไม่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นสมาชิกโครงการส่งเสริมการเลี้ยงกุ้งก้ามกราม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย